

като мисляли, чи отмъщеніе-то ще накара то-
гози челяка неуморно да дѣйствва срѣщъ вра-
гове-тѣ имъ, и мѣ дали защита-та на града.
Но Зопиръ дочакалъ благопріятнѣ-министъ, вкѣ-
лъ Персидско-то войнство въ Вавилонъ и го пре-
далъ въ рѣце-тѣ на Даріа. Съ възмъздителы-
тѣ было постъпено твърдѣ жестоко; три хиліади
отъ главны-тѣ бѣнтовицы были убити, и лич-
ны-тѣ стѣны, които были нѣкога направены
отъ Семирамида, развалены комахъ до основата.

Въ лесно можете си въобрази, какъ Дарій
кылъ доволенъ отъ любимеца си отъ когото за-
кисѣлъ всичкій успѣхъ на предпріятіе-то мѣ. Но той
неможалъ равнодѣшно да гледа вѣднаго си дрѣ-
га, до толко овежовраженъ. Яко и да се исцѣ-
лили Зопиrowы-тѣ раны, но като неималъ носъ
и уши, былъ толко отвратителенъ, что-то и не
можало, да се погледне на него отъ грозота.

Дарій често слѣшалъ за Скиды-тѣ; които,
при Ціаксара I-го се втѣрнали въ Мидіа и ѣхъ
разорили. Той се рѣшилъ веке да отмъсти на
гѣзи дивы варвары за предишното имъ напад-
банье на Игзіж.